

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΜΕ ΑΥΤΟΓΚΟΛ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ Ο ΣΚΟΤ ΜΟΡΡΙΣΟΝ

Πρωθυπουργικές αποφάσεις δίχασαν το Λίμπεραλ Πάρτι

Παρολο που οι δημοσκοπήσεις δείχνουν άνετη νίκη των Εργατικών στις εθνικές εκλογές της 21ης Μαΐου, εγώ δεν είμαι βέβαιος, όπως ούτε ο αρχηγός της Εργατικής αξιωματικής αντιπολίτευσης, Ανθονι Αλμπανίζ. Ο οποίος δήλωσε πως είναι «βουνό» μια πιθανή νίκη των Εργατικών.

Πιο πιθανή, βέβαια, είναι η ήττα του Λίμπεραλ Πάρτι που δεν θα οφείλεται στη δημοτικότητα του κ. Αλμπανίζ, αλλά στα αυτογκόλ του πρωθυπουργού, Σκοτ Μόρρισον, ο οποίος έχασε την μπάλα και κάνει μεγάλα πολιτικά λάθη. Με αποτέλεσμα να προκαλέσει σύγχυση στην κοινοβουλευτική ομάδα του και όχι μόνο, με αποτέλεσμα να κατηγορηθεί πως δεν είναι κατάλληλος για πρωθυπουργός.

Πραγματικά απορώ, γιατί οι τρομοκρατημένοι Λίμπεραλ βουλευτές, μπροστά στο κίνδυνο να βρεθούν χωρίς βουλευτική έδρα, δεν αντικατέστησαν έστω στο παρά πέντε τον κ. Μόρρισον με τον Θησαυροφύλακα, Ζος Φράϊντενμπεργκ. Όπως έκαναν οι Εργατικοί στην αντιπολίτευση, όταν μερικές εβδομάδες πριν τις εθνικές εκλογές το 1983 αντικατέστησαν τον ηγέτη τους, Μπιλ Χέϊντεν, με τον Μπομπ Χόουκ και κέρδισαν πανηγυρικά.

Αν και είναι κάπως ενωρίς για να βγάλουμε συμπεράσματα χωρίς ν' ακούσουμε το πρόγραμμα των κομμάτων αν κερδίσουν τις εκλογές, θα διακινδυνεύσω ένα πρώτο σχόλιο.

Όχι για να προβλέψω τον νικητή των εκλογών, αλλά τί διακυβεύεται σ' αυτές τις εκλογές.

Βασικά, αν οι Αυστραλοί θα προτιμήσουν

Στην Παιδεία, δεν άκουσα από τον κ. Αλμπανίζ το σύνθημα «να σπουδάζουν και οι φτωχοί» χωρίς να χρεώνονται τα δίδακτρα, όπως γινόταν με τον Ουίτλαμ.

τον διάβολο που γνωρίζουν, ή θα προτιμήσουν ένα ταξίδι με κάποιον άγνωστο καπετάνιο στη βάρκα της ελπίδας.

Ο Σκοτ Μόρρισον, είναι ικανότατος στις προεκλογικές εκστρατείες και το έχει αποδείξει με όπλο του την καλή διαχείριση της εθνικής οικονομίας, όπως καυχάται και αν θέλουμε τον πιστεύουμε.

Ο Ανθονι Αλμπανίζ έχει υπηρετήσει σαν υπουργός σε Εργατικές κυβερνήσεις, αλλά δεν έχει πείρα στην ηγεσία και στη διαχείριση της οικονομίας. Αυτό φάνηκε στα προγράμματα που ανήγγειλε για την οικονομική ανάκαμψη και δεν με έπεισε γιατί δεν μάς λέει πώς θα πετύχει αυτά που υπόσχεται.

Δηλαδή, πώς θα ελκύσει νέες βιομηχανίες στην Αυστραλία, αφού αυτές που είχαμε μάς εγκατέλειψαν παρά τα δελεαστικά κίνητρα από τις κυβερνήσεις, γιατί ο μικρός πληθυσμός μας δεν μπορούσε

να απορροφήσει την παραγωγή τους.

Υπόσχεται αύξηση των μισθών, αλλά πώς; Με την γενναιοδωρία και την γνωστή αγαθοεργία των ολιγαρχών μας; Ή με κυβερνητική παρέμβαση για αύξηση των μισθών με κριτήριο τον τιμάρημο; Στην Υγεία λέει ότι θα είναι πιο εύκολο να επισκεφθούμε γιατρό, ενώ εγώ δεν αντιμετωπίζω καμμία δυσκολία. Το πρόβλημα είναι στα νοσοκομεία που χρειάζονται πολλά χρήματα για να ανταποκριθούν στις αυξανόμενες ανάγκες.

Στην Παιδεία, δεν άκουσα από τον κ. Αλμπανίζ το σύνθημα «να σπουδάσουν και οι φτωχοί» χωρίς να χρεώνονται τα δίδακτρα, όπως γινόταν με τον Ουίτλαμ. Ούτε μάς λέει ο κ. Αλμπανίζ, ίσως επειδή δεν τολμάει, αν θα αυξήσει ή θα μειώσει τους φόρους των ολιγαρχών μας για να σταματήσουν τα ελλείμματα στους Πρύπολογοις και ν' αρχίσουμε να εξοφλούμε το τεράστιο εθνικό χρέος.

Στην εξωτερική πολιτική και την εθνική άμυνα το Εργατικό Κόμμα σήμερα δεν διαφέρει από τους Λίμπεραλ, είτε όσον αφορά την Κίνα, είτε την Ρωσία, ούτε την στενή συνεργασία με τις ΗΠΑ και την Μεγάλη Βρετανία.

Ελπίζω πως τόσο ο κ. Μόρρισον, όσο και ο κ. Αλμπανίζ θα είναι ειλικρινείς στις ομιλίες τους για την έναρξη της προεκλογικής εκστρατείας τους και θα μάς ενημερώσουν πλήρως για τα προγράμματά τους χωρίς αστερίσκους.

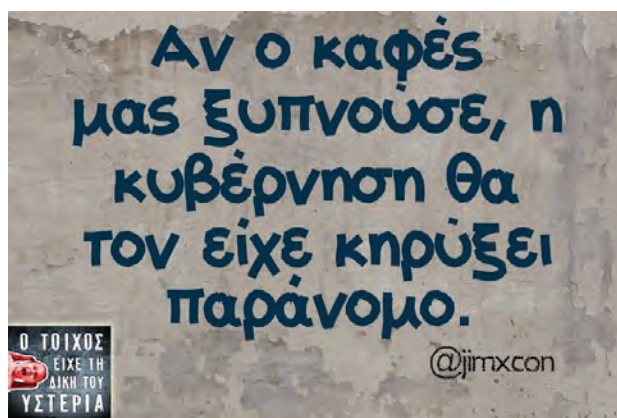
Αυτή η στήλη θα παρακολουθεί τις εξελίξεις και θα σας ενημερώνει, αλλά για πιο έμπειρη ανάλυση μην αμελείτε να διαβάσετε τη στήλη του Χρήστου Μπελέρχα. Και εγώ έχω μάθει πολλά από τα άρθρα του.

Λεφτά υπάρχουν αλλά για ποιους;

Στον πρόσφατο Προϋπολογισμό που ανακοίνωσε η κυβέρνηση Μόρρισον, υπήρχε και ένα επίδομα \$250 δολαρίων στους συνταξιούχους για να αντιμετωπίσουν την ακρίβεια (\$5 την εβδομάδα) και ενθουσιασμένοι οι γέροντες δεν ήξεραν πού να ξοδεύσουν τόσα λεφτά.

Όμως, η ανεξάρτητη επιτροπή που ελέγχει τις κοινοβουλευτικές δαπάνες, ανακοίνωσε ότι έξι πρώην πρωθυπουργοί δαπάνησαν σε έξι μήνες -άκουσον!, άκουσον!- \$360.000 εκτός από την παχυλή σύνταξή τους, όταν η χώρα μας χρωστάει σχεδόν ένα τρις δολάρια.

Στο ίδιο διάστημα ο πρωθυπουργός, Σκοτ Μόρρισον και ο ηγέτης του Εργατικού Κόμματος, Ανθονι Αλμπανίζ, δαπάνησαν \$500.000 ο καθένας τους. Λοιπόν, \$250 για ένα χρόνο στους συνταξιούχους και \$360.000 για έξι πρώην πρωθυπουργούς σε τρεις μήνες. Γιατί; Επειδή τις συντάξεις των κοινών θνητών και των πολιτικών αποφασίζουν -ποιός άλλος;- οι πολιτικοί!

Σοφά λόγια

«Δεν μπορείς ν' αποφύγεις να μεγαλώνεις, αλλά δεν είσαι υποχρεωμένος να γερνάς.» - George Burns, Αμερικανός κωμικός ηθοποιός

Ανάγωγα

Εγγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Ο Γάλλος πρέσβης προχτές στη Βουλή εγκάλωσε την Ευρώπη γιατί δεν εντόπισε εγκαίρως την άνοδο του αυταρχικού καθεστώτος στη Ρωσία και έκλεισε τα μάτια της σε επεμβάσεις που προηγήθηκαν, όπως στη Γεωργία το 2008, στη Συρία, τη Λιβύη, την Αφρική και αλλού. Όμως, η Ευρώπη, ο βασικός σύμμαχός της οι ΗΠΑ, αλλά και η πατρίδα του έκαναν «πράματα και θάματα» στη Γιουγκοσλαβία, τη Λιβύη, τη Συρία, στο Ιράκ, το Αφγανιστάν, στην Αφρική - και κάποιες χώρες της Ε.Ε., μηδέ της Γαλλίας εξαιρουμένης, πουλούσαν όπλα στον Πούτιν μέχρι το 2018. Για να μην ξεχνιόμαστε.»

Καλό!

Και τελειώνουμε με το ανέκδοτο της ημέρας: Οι άνδρες γίνονται πλουσιότεροι όσο μεγαλώνουν: Ασήμι στα μαλλιά, χρυσός στα δόντια, πολύτιμοι λίθοι στα νεφρά, σίδηρος στο αίμα, ακίνητη περιουσία στα... παντελόνια και ανεξάντλητα αποθέματα φυσικού αερίου στα έντερα!